

Nr 96.

Ankom till riksdagens kansli den 18 augusti 1914 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till nytt avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken m. m. jämte en i ämnet väckt motion.

(3:e avd.)

I en till riksdagen avlåten, till statsutskottets förberedande behandling överlämnad proposition, nr 259, av den 20 juli 1914 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att godkänna de i berörda protokoll tillstyrkta förslagen till avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken med därtill hörande särskilda bestämmelser och till utgiftsstat för postsparbanken, att tillämpas tillsvidare från och med den 1 januari 1915, samt på grund härav bestämma postsparbankens anslag, förslagsvis, till 359,935 kronor, att utgå av postsparbankens inkomster.

Angående Kungl. Maj:ts förslag till nytt avlöningsreglemente och ändrad utgiftsstat tillåter sig utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet.

I detta sammanhang har utskottet till behandling förehaft en inom första kammaren av herr *A. Pers* väckt motion (nr 101), däri hemställts, att riksdagen ville medgiva, att avlöningsförhöjning må av postsparbankens medel få med 1914 års ingång tillgodokomma följande tjänstemän i postsparbanken nämligen revisorn *B. S. Henning* med 500 kronor och revisorn *E. J. A. Helleday* likaledes med 500 kronor samt vaktmästaren *K. G. Sahlberg* med 120 kronor, allt för år räknat.

Bihang till senare riksdagens protokoll 1914. 6 saml. 56 häft. (Nr 96.) 1

Beträffande tillkomsten av nu gällande avlöningsbestämmelser för tjänstemän vid postsparbanken har departementschefen till statsrådsprotokollet anfört följande:

»Då vederbörande departementschef den 24 mars 1911 för Kungl. Maj:t framlade förslag till lönereglering för postsparbanken, utgick han från att postsparbanken jämväl framgent skulle vara en självständig institution, dock med den anknytning till postverket, som betingades därav, att postanstalterna fungerade såsom postsparbankskontor. Han ansåg tillika, att löneförhållandena i de båda verken borde regleras efter enahanda grunder.

Beträffande avlöningsvillkoren syntes honom de i avlöningsreglementet för postverket bestämda föreskrifterna i det väsentliga böra bliva gällande jämväl för postsparbankens personal. För sistberörda befattningshavare borde dock särskilt stadgas skyldighet att underkasta sig överflyttning till tjänstgöring i postverket med bibehållande av avlöning och tjänstegrad.

I enlighet med de av departementschefen angivna grunder hade han låtit utarbeta förslag till avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken jämte till detta reglemente hörande övergångsbestämmelser.

Uti proposition nr 150 vid 1911 års riksdag, med förslag till utgiftsstat för postsparbanken m. m., föreslog Kungl. Maj:t riksdagen, bland annat, att godkänna nyssberörda förslag till avlöningsreglemente jämte tillhörande övergångsbestämmelser.

Enligt vad riksdagens skrivelse den 29 maj 1911, nr 230, utvisar, godkände riksdagen med några mindre ändringar det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget till avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken jämte tillhörande övergångsbestämmelser.

Den 22 juni 1911 blev med godkännande av riksdagens beslut, i vad detsamma avvek från Kungl. Maj:ts förslag, av Kungl. Maj:t fastställt avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken jämte övergångsbestämmelser (svensk författningssamling nr 66 s. 2—10).

Sedan 1912 års riksdag, på framställning av Kungl. Maj:t, å postsparbankens avlöningsstat från och med år 1913 uppfört ett antal kvinnliga skrivbiträden, förordnade Kungl. Maj:t i överensstämmelse med riksdagens beslut, genom kungörelse den 10 juni 1912 (svensk författningssamling nr 152), att med avseende å ifrågavarande befattningar skulle gälla vissa allmänna villkor och bestämmelser.

Vid 1913 års riksdag framlade Kungl. Maj:t uti proposition nr 112, bland annat, förslag till ändrad lydelse av vissa paragrafer i av-

löningsreglementet för tjänstemän vid postsparbanken ävensom av en paragraf i övergångsbestämmelserna till samma reglemente.

De föreslagna ändringarna beträffande avlöningsreglementet avsågo allenast att bringa bestämmelserna i reglementet till överensstämmelse med förenämnda beslut vid 1912 års riksdag i fråga om de kvinnliga skrivbiträdena.

Vad Kungl. Maj:t föreslog beträffande ändringen i övergångsbestämmelserna var föranlett av en framställning från föreningen av kvinnor i statens tjänst och innebar medgivande att kvinnlig kontors-skrivare, som före 1909 års utgång antagits till extra biträde å post-sparbanksbyrån, skulle kunna i fråga om begynnelseavlönning och av-löningsförhöjning tillgodoräknas viss del av tiden för tjänstgöringen såsom extra biträde.

Sedan Kungl. Maj:ts berörda förslag godkänts av riksdagen (enligt dess skrivelse den 1 juni 1913 nr 234), utfärdade Kungl. Maj:t den 13 juni 1913 kungörelse om ändrad lydelse av vissa paragrafer i avlönings-reglementet för tjänstemän vid postsparbanken ävensom av viss paragraf i övergångsbestämmelserna till samma reglemente (svensk författnings-samling nr 144).»

Emellertid har 1913 års riksdag, på framställning av Kungl. Maj:t, jämlikt skrivelse den 1 juni 1913 nr 236, antagit nytt avlöningsregle-mente för tjänstemän vid postverket, huvudsakligen — såsom i skrivelsen framhålles — avseende lönereglering för den lägre posttjänstemanna-gruppen samt vissa ändringar i postverkets då gällande avlöningsregle-mente till undanröjande av en del vid övergången till den nya staten uppkomna ojämnheter. Berörda avlöningsreglemente har genom kungörelse den 20 juni 1913 (svensk författningssamling nr 123) blivit av Kungl. Maj:t fastställt.

I ändamål att bringa avlöningsbestämmelserna för tjänstemännen i postsparbanken i överensstämmelse med nu gällande motsvarande stadganden för postverket har Kungl. Maj:t framlagt nu ifrågavarande förslag till nytt reglemente för tjänstemän vid postsparbanken.

Beträffande den vidare utredningen i denna del får utskottet hän-visa till statsrådsprotokollet.

Emot Kungl. Maj:ts nu framlagda förslag till nytt avlöningsregle-mente för tjänstemän vid postsparbanken har utskottet icke funnit an-ledning till erinran.

Av statsrådsprotokollet inhämtas vidare, att nu gällande stat för postsparbanken, fastställd att gälla från och med år 1914, upptager för

avlöningar och understöd	kronor 275,085
omkostnader	» 75,000
avkortningar och avskrivningar	» 6,000

summa kronor 356,085

och att det i beloppet till avlöningar och understöd ingår

ordinarie löner och tjänstgöringspenningar med	kronor 188,660
felräkningspenningar till kassören, särskilda arvoden till kontorsskrivare och förste vaktmästare med tillhopa...	» 1,760
ortstillägg med	» 13,425
arvoden åt extra biträden, vikariatsersättningar m. m....	» 70,000
understöd till två f. d. extra biträden med	» 1,240
	kronor 275,085

Enligt Kungl. Maj:ts förslag till ändrad utgiftsstat skulle, till följd av de föreslagna förändringarna i avlöningsreglementet för postsparbankens tjänstemän, de ordinarie lönerna och tjänstgöringspenningarna höjas med 1,760 kronor till 190,420 kronor (avlöningsförmånerna upptagas, förslagsvis, för en förste aktuarie till 6,500 kronor, förut 5,500 kronor, för 7 bokhållare till 20,600 kronor, förut 20,000 kronor, samt för 5 vaktmästare till 7,320 kronor, förut 7,160 kronor) ävensom anslaget till ortstillägg ökas med 90 kronor till 13,515 kronor. Posten arvoden åt extra biträden, vikariatsersättningar m. m. skulle upptagas med ett till 72,000 kronor höjt belopp, detta för att en del vid postsparbanken anställda kvinnliga extra biträden skulle kunna beredas viss avlöningfyllnad, varom departementschefen i statsrådsprotokollet anfört följande:

»I fråga om förhöjningen av anslaget till arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning m. m. har styrelsen för postsparbanken i sin meranämnda underdåniga skrivelse den 23 januari 1914 hänvisat till en av styrelsen den 14 i samma månad avlåten underdånig skrivelse angående grunderna för avlöningen till extra tjänstemän vid postsparbanken.

Styrelsen säger sig i sistnämnda skrivelse haft tillfälle omförmåla, hurusom riksdagen vid behandlingen av den kungl. propositionen med förslag till utgiftsstat för postsparbanken för år 1914 väl godkänt nämnda förslag men endast under förutsättning, vad anginge anslaget till extra biträden, vikariatsersättning m. m., att dess uppförande såsom förslagsanslag icke finge utnyttjas till beredande av någon förhöjning i den extra personalens dittillsvarande avlöningsförmåner.

Det framhålles emellertid av styrelsen, att — med avseende därå

att löneförhållandena till den ordinarie personalen vid postsparbanken i huvudsak reglerats efter samma grunder som de för postverkets ordinarie personal fastställda — lämpligheten torde kräva, att de stadganden, som äro eller varda gällande beträffande extra tjänstemän hos generalpoststyrelsen, jämväl bliva normerande för avlöningen till den extra tjänstemannapersonalen hos postsparbanken.

Styrelsen för postsparbanken lämnar därefter redogörelse *dels* angående en underdånig skrivelse av generalpoststyrelsen i december 1913 med hemställan om föreskrifter rörande avlöningen till kvinnliga extra biträden hos generalpoststyrelsen för tillämpning från ingången av år 1914, *dels* angående nuvarande avlöningsförhållanden för kvinnliga extra biträden vid postsparbanken.

Därest de av generalpoststyrelsen föreslagna grunderna för avlöningen till de hos generalpoststyrelsen anställda kvinnliga extra biträden tillämpades på dylika biträden hos postsparbanken, skulle — fortsätter postsparbanksstyrelsen — avlöningen för de biträden, som tillhörde de högre avlöningsklasserna, bliva mindre än de inkomster de dittills åtnjutit, under det att biträden tillhörande de lägre avlöningsklasserna ävensom tillfälliga biträden finge uppbära en något förhöjd avlöning.

Styrelsen förklarar sig anse, att vid en avlöningsreglering för den kvinnliga extra biträdespersonalen hos postsparbanken efter de av generalpoststyrelsen föreslagna grunder för dylik personal hos sistnämnda styrelse avlöningsfyllnad till erforderligt belopp bleve berett sådant kvinnligt extra biträde hos postsparbanken, som genom denna reglering skulle med 1915 års ingång komma att uppbära mindre inkomstbelopp än det som tillgodokomme henne på grund av hittills gällande avlöningsbestämmelser.

Under berörda antagande skulle vid tillämpning av nämnda avlöningsreglering på de hos postsparbanken anställda kvinnliga extra biträden sammanlagda avlöningsförhöjningen för denna personal för år 1915 komma att uppgå till omkring 2,050 kronor.

Då, enligt postsparbanksstyrelsens mening, det av generalpoststyrelsen avgivna förslag till bestämmelser angående avlöningen till den kvinnliga extra biträdespersonalen ägde stora företräden framför de för postsparbankens personal i dylikt hänseende hittills gällande, i det att förslagets lönesatser stode i visst förhållande till de avlöningsbelopp, som, enligt gällande avlöningsreglemente tillkomme ordinarie kvinnliga tjänstemän vid postverket, syntes det postsparbanksstyrelsen, att, för åstadkommande av enhetlighet i avlöningsvillkoren för den kvinnliga extra biträdespersonalen hos generalpoststyrelsen och vid postsparbanken, det i postsparbankens utgiftsstat för år 1914 upptagna förslagsanslag till extra

biträden, vikariatsersättning m. m. borde höjas med i runt tal 2,000 kronor.»

I övrigt har Kungl. Maj:t icke föreslagit annan ändring i nu gällande stat, än att rubriken »avkortningar och avskrivningar» ändrats till »avkortningar och restitutioner».

Emot Kungl. Maj:ts förslag till utgiftsstat har utskottet icke haft något att erinra.

I sin ovanberörda motion har herr Pers, såsom omförmälts, hemställt, att avlöningsförhöjning skulle av postsparbankens medel få med 1914 års ingång tillgodokomma följande tjänstemän i postsparbanken nämligen revisorn B. S. Henning med 500 kronor och revisorn E. J. A. Helleday med 500 kronor samt vaktmästaren K. G. Sahlberg med 120 kronor, allt för år räknat.

Frågan om beredande av berörda avlöningsförhöjning åt de nämnda befattningshavarna har, såsom av statsrådsprotokollet framgår, förut i annan ordning väckts samt redan varit föremål för Kungl. Maj:ts prövning. Styrelsen för postsparbanken har nämligen i skrivelse till Kungl. Maj:t den 23 januari 1914 gjort framställning i enahanda syfte. I denna skrivelse anföres bl. a. följande:

»Enligt den avlöningsskala, som intagits i § 1 av hittills gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken, vore vid banken anställd revisor tillerkänd en begynnelseavlöning av 4,200 kronor, vilken avlöning kunde höjas efter tre år till 4,600 kronor, efter ytterligare tre år till 5,000 kronor och slutligen efter än ytterligare tre år till 5,500 kronor, samt vaktmästare en begynnelseavlöning av 1,140 kronor, vilken avlöning kunde efter tilländalupna treårsperioder höjas till respektive 1,260, 1,380, 1,500 och 1,650 kronor, allt för år räknat.

Tjänsteman vid postsparbanken, som vid 1911 års slut innehade, på grund av fast förordnande, i enlighet med Kungl. Maj:ts särskilda beslut inrättad befattning vid banken och vilken med 1912 års ingång tillträdde befattning (av angivet slag) å samma års stat, skulle emellertid, med stöd av stadgande i § 1 av de till nyssnämnda avlöningsreglemente hörande övergångsbestämmelser, äga att i avseende å beloppet av begynnelseavlöning vid sådant tillträde tillgodoräkna sig den tid, som förflutit, sedan han tillträtt innehavande befattning eller befattning tillhörande samma eller högre grad.

På grund därav hade, vid fastställande av avlöningsbeloppen för år 1912 till tjänstemännen vid postsparbanken, revisorerna Henning och Helleday samt vaktmästaren K. G. Sahlberg, vilka samtliga under år 1904 förordnats att uppehålla befattning i samma grad som den, till vilken en var av dem med 1912 års ingång befordrats, och vilka i övrigt uppfyllt de villkor, som berättigade dem till avlöningsförhöjning, tillerkänts en begynnelseavlöning av 5,000 kronor för en var av de båda förstnämnda och 1,380 kronor för Sahlberg.

Enligt ordalydelsen i § 1 av förenämnda övergångsbestämmelser skulle stad-

gandena i denna paragraf beträffande vederbörande tjänstemän endast tillämpas i fråga om begynnelseavlöning, men ej i avseende å avlöningsförhöjning.

Med avseende därå hade styrelsen, då fråga om bestämmande av avlöningsbeloppen för år 1914 till tjänstemännen vid postsparbanken förelåg till behandling, ansett förenämnda Henning, Helleday och Sahlberg, som allenast två år innehaft det under år 1911 för en var av dem bestämda avlöningsbelopp, författningsenligt ej vara berättigade att med 1914 års ingång tillerkännas avlöningsförhöjning.

Med föranledande därav hade Henning, Helleday och Sahlberg uti en till styrelsen gemensamt ingiven skrift hemställt, att styrelsen måtte vidtaga erforderliga åtgärder, på det att ifrågavarande avlöningsförhöjning, utgörande för en var av de båda förstnämnda 500 kronor och för Sahlberg 120 kronor, allt för år räknat, måtte beredas dem från 1914 års början.

Såsom skäl för sin omförmälda framställning hade bemälda tjänstemän åberopat den omständigheten att, enligt de särskilda bestämmelser, som tillhörde det för postverkets tjänstemän från början av år 1914 gällande avlöningsreglemente, dylik tjänsteman, som innehaft tjänst vid 1909 års stat och vilken med 1910 års ingång tillträtt befattning å sistnämnda års slut, ägde att i avseende å beloppet av begynnelseavlöning vid sådant tillträde samt avlöningsförhöjning tillgodoräkna sig den tid som förfutit, sedan han tillträtt innehavande tjänst, en förmån, som jämväl tillerkänts posttjänstemän, vilka, på grund av postsparbankens omorganisation, ej kunde tillträda sina respektive befattningar förr än från och med år 1912.

I anledning av vad sålunda förekommit ville styrelsen för postsparbanken erinra, hurusom vid 1911 års reglering av postsparbanken varit avsett, att löneförhållandena i postverket och postsparbanken skulle regleras efter enahanda grunder, samt att beträffande avlöningsvillkor de i avlöningsreglementet för postverket bestämda föreskrifterna i det väsentliga borde bliva gällande jämväl för postsparbankens personal.

Med 1914 års ingång hade emellertid för postverkets personal trätt i kraft det nya avlöningsreglementet jämte därtill hörande särskilda bestämmelser.

Enligt § 1 av nyssnämnda särskilda bestämmelser skulle, enligt vad postsparbanksstyrelsen vidare erinrat, tjänsteman vid postverket äga att under visst förhållande tillgodoräkna sig föregående tjänstgöringstid ej blott i avseende å beloppet av begynnelseavlöning utan även för *avlöningsförhöjning*; och hade i mom. 3 av samma paragraf tillika bestämts, att med innehavande av ordinarie tjänst även skulle likställas av generalpoststyrelsen utfärdat förordnande för tjänsteman att bestrida en tjänst, då sådant föranletts därav att tjänsteman förordnats att bestrida byråchefsbefattning, vilken bestämmelse hade nödvändiggjorts av uppskovet med postsparbankens omorganisation.

Finge dessa bestämmelser utan vidare tillämpas på de postsparbankens tjänstemän, varom fråga här vore, vilka samtliga med 1913 års utgång i mera än nio år med gott vitsord bestritt av dem nu innehavande tjänst eller tjänst av samma grad, hade styrelsen ansett dem hava varit berättigade att med 1914 års ingång bekomma avlöningsförhöjning med ovan för en var av dem angivna belopp.

Enligt styrelsens förmenande kunde dock en sådan tillämpning ej författningsenligt äga rum.

Enligt bestämmelse i § 2 mom. 1 av gällande (nya) avlöningsreglemente för tjänstemän vid postverket, vore emellertid sådan tjänsteman underkastad förflyttning

till befattning vid postsparbanken med bibehållande av den honom vid förflyttningen tillkommande fasta avlöning. En dylik till postsparbanken förflyttad tjänsteman finge sålunda å postsparbankens stat uppbära en honom på grund av tjänstålder i postverket tillerkänd högre avlöning än den, som, enligt nu gällande bestämmelser för postsparbankens tjänstemän, tillgodokomme en i avseende å tjänstålder med den förflyttade likställd innehavare av tjänst i samma grad, vars tjänstgöring hela tiden ägnats postsparbanken.

Vid nu angivna förhållande hade styrelsen ansett rättvisa och billighet kräva, att tjänsteman vid postsparbanken, som, på grund av fast förordnande, bestritt jämlikt Kungl. Maj:ts särskilda beslut inrättad tjänst därstädes, och vilken med 1912 års ingång konstituerats å samma tjänst eller å tjänst i samma grupp, måtte få i avseende jämväl å avlöningsförhöjning tillgodoräkna sig den tid, som förflutit, sedan han tillträtt innehavande befattning eller befattning tillhörande samma grupp.

På grund härav och med tillkännagivande att, förutom Henning, Helleday och Sahlberg, samtliga hos postsparbanken nu anställda tjänstemän, som bestritt förordnanden av förenämnda slag och med 1912 års ingång konstituerats på vid 1911 års slut innehavda tjänster, redan då kommit i åtnjutande av slutavlöning å den tjänst, en var av dem bestrede, ville styrelsen hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att medgiva, att avlöningsförhöjning måtte av postsparbankens medel få med 1914 års ingång tillgodokomma revisorn Henning med 500 kronor och revisorn Helleday likaledes med 500 kronor samt vaktmästaren K. G. Sahlberg med 120 kronor, allt för år räknat.»

Över denna framställning hava statskontoret och löneregleringskommittén avgivit utlåtanden, beträffande vilka utskottet får hänvisa till statsrådsprotokollet.

Departementschefen har, ehuruval den gjorda framställningen synts honom ganska behjärtansvärd, dock ansett sig icke böra tillråda, att proposition i ärendet avlättes till riksdagen. Såsom skäl härför har departementschefen åberopat vad av löneregleringskommittén framhållits eller att här vore fråga om att med avseende å några tjänstemän vid postsparbanken giva retroaktiv verkan för innevarande år åt en avlöningsbestämmelse, som eljest vore föreslagen att tillämpas först från och med nästa år; och med hänsyn till den av riksdagen i allmänhet hävdade grundsatsen att icke medgiva retroaktiv tillämpning av löneförhöjningar har departementschefen ansett föga utsikt finnas för att riksdagens bifall till den nu ifrågasatta löneförbättringen skulle kunna vinnas.

Beträffande de skäl motionären anført till stöd för sin framställning tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Då riksdagen vid medgivande av förhöjningar i avlöningsförmåner under senare tid i allmänhet icke varit villig att låta förhöjningarna tillämpas retroaktivt samt vad i nu förevarande fall förekommit icke enligt utskottets mening bör föranleda frångående av berörda grundsats, anser sig utskottet böra avstyrka bifall till motionen.

Departementschefen har slutligen i statsrådsprotokollet omförmålt en angelägenhet, varå löneregleringskommittén i utlåtande över frågan om nytt avlöningsreglemente för postsparbanken fäst uppmärksamheten. Kommittén yttrar:

»I detta sammanhang anser sig kommittén böra giva tillkänna, att vid behandling av nu förevarande ärende kommitténs uppmärksamhet kommit att fästas å ett förhållande, som, ehuru det icke direkt äger samband med detta ärende, likväl torde förtjäna att beröras.

I nyssnämnda kungl. kungörelse den 10 juni 1912 säges i ingressen, att, sedan riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning, å postsparbankens avlöningsstat från och med år 1913 uppfört visst antal kvinnliga skrivbiträden, Kungl. Maj:t funnit gott, i överensstämmelse med riksdagens beslut, förordna, att med avseende å ifrågavarande befattningar skola gälla vissa i kungörelsen intagna allmänna villkor och bestämmelser.

Bland de sålunda fastställda villkoren och bestämmelserna må här särskilt bemärkas följande:

'att biträde, som är anställt vid postsparbanken den 1 januari 1913 och blir antaget till biträde å denna stat, äger att, i den mån styrelsen för postsparbanken finner biträde böra komma i åtnjutande av en dylik förmån, för åtnjutande av löneförhöjning genom ålderstillägg räkna sig till godo den tid, biträdet därförinnan innehåft stadig anställning vid postsparbanken.'

Motsvarande stadgande finnes beträffande postverket infört i kungl. kungörelsen den 29 juni 1912 angående allmänna villkor och bestämmelser att gälla för kvinnliga biträdesbefattningar vid postverket (svensk författningssamling nr 201).

Huru sist omförmålda stadgande av generalpoststyrelsen ansetts böra tillämpas, framgår av styrelsens underdåniga skrivelse den 19 december 1913 angående avlöningen till kvinnliga extra biträden hos styrelsen, vilken skrivelse varit för kommittén tillgänglig vid behandlingen av nu förevarande ärende.

Efter att i skrivelsen hava angivit de arvodesbelopp, som enligt generalpoststyrelsens mening borde i allmänhet tillkomma kvinnliga extra biträden hos styrelsen, framhåller styrelsen såsom önskligt att i undantagsfall kunna tillerkänna biträde högre arvode än efter de sålunda föreslagna allmänna grunderna; och angiver styrelsen såsom den gräns, intill vilken arvodet i sådant fall skulle kunna höjas, till 1,500 kronor.

Styrelsen påpekar, att detta belopp visserligen är högre än det belopp — 1,400 kronor — som utgör minimiavlöningen (ortstillägg inberäknat) till ordinarie kvinnligt biträde hos styrelsen.

'Då emellertid' — fortsätter styrelsen — 'enligt nådiga kungörelsen angående allmänna villkor och bestämmelser att gälla för kvinnliga biträdesbefattningar vid postverket den 29 juni 1912, biträde, som var anställt vid postverket den 1 januari 1913 och blir antaget till ordinarie biträde, äger att, i den mån generalpoststyrelsen finner biträdet böra komma i åtnjutande av en sådan förmån, för åtnjutande av löneförhöjning genom ålderstillägg räkna sig till godo den tid, biträdet därförinnan innehåft stadig anställning vid postverket, torde det icke på lång tid kunna ifrågakomma, att biträde, som blir ordinarie, därvid får sig tillerkänd minimiavlöningen.'

Enligt generalpoststyrelsens uppfattning, vilken, enligt vad kommittén inhämtat, även delas av styrelsen för postsparbanken, skulle alltså biträde, som var anställt vid vederbörande verk den 1 januari 1913, kunna komma i åtnjutande av nämnda förmån, icke blott om hon antogs till ordinarie biträde från och med den 1 januari 1913, utan även om hon först efter nämnda tidpunkt vunnit eller vinner befordran till sådan ordinarie befattning.

En sådan tolkning anser emellertid kommittén icke hava varit avsedd vid avfattningen av ifrågavarande stadgande. Kommittén håller nämligen före, att allenast i det fall att befordringen till ordinarie befattning skedde i sammanhang med ikraftträdande av beslutet om befattningens uppförande å verkets stat, alltså från och med den 1 januari 1913 biträde skulle kunna tillgodoräknas föregående tjänstetid såsom extra biträde vid verket.»

Beträffande kommitténs vidare utredning i frågan — varvid beröras likartade bestämmelser för biträden vid andra verk — får utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet.

Departementschefen har förklarat sig anse den tolkning, som av löneregleringskommittén givits åt här berörda avlöningsbestämmelser, vara riktig samt tillagt:

»Och för den händelse riksdagen, till vars kännedom frågan torde böra bringas, icke är av annan mening rörande rätta förståendet av samma föreskrifter, torde i sinom tid ett förtydligande stadgande böra utfärdas av innehåll, att i alla de fall, där föreskrivet är, att biträde, som vid viss angiven tidpunkt är anställt hos ämbetsverk eller myndighet och blir antaget till biträde å ämbetsverkets eller myndighetens stat, må äga att, i den mån ämbetsverket eller myndigheten finner biträde böra komma i åtnjutande av en dylik förmån, för åtnjutande av löneförhöjning genom ålderstillägg räkna sig till godo den tid, biträdet före berörda tidpunkt innehaft stadig anställning hos ämbetsverket eller myndigheten, bör denna föreskrift så förstås, att den i densamma omförmälda förmånen är avsedd att tillgodokomma endast sådant biträde, som befordras till ordinarie biträdesbeställning från den angivna tidpunkten.»

Utskottet, som tagit i övervägande vad sålunda förekommit, uttalar sin anslutning till departementschefens uppfattning i förevarande fråga.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition samt med avslag å herr Pers'

i ämnet väckta motion, godkänna de härvid fogade förslagen till avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken med därtill hörande särskilda bestämmelser (Bil. A) och till utgiftsstat för postsparbanken (Bil. B), att tillämpas tills vidare från och med den 1 januari 1915, samt på grund härav bestämma postsparbankens anslag, förslagsvis, till 359,935 kronor, att utgå av postsparbankens inkomster.

Stockholm den 18 augusti 1914.

På statsutskottets vägnar:

AXEL EKMAN.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *O. Jonsson, H. F. Lamm, A. N. Hahn, H. H. K. Ericson, A. Åström, G. M. H. Ekelund, F. Berglund, J. Nilsson, C. I. Asplund* och *A. R. Rooth* samt

från andra kammaren: herrar *A. Ekman, H. Andersson* i Skivarp, *C. Persson* i Stallerhult, *K. V. Rydén, J. Ström, G. Odqvist, E. A. Nilsson* i Örebro, *A. Wiklund, J. B. Eriksson* i Grängesberg, *J. Olofsson* i Digernäs, *G. A. Molin* i Södertälje och *K. O. Strid*.

Bil. A.

Förslag

till

avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken.

§ 1.

Till generalpostdirektören, i egenskap av ordförande i styrelsen för postsparbanken, utgår arvode med 2,000 kronor för år, och till en var av tre särskilda ledamöter i styrelsen med 600 kronor för år, vilka arvoden utbetalas i samma ordning som lön.

Till de vid postsparbanken anställda tjänstemän utgår fast avlöning enligt följande stat, vilken anger tjänstemännens fördelning i vissa grupper, de för tjänstemännen inom en och samma grupp bestämda avlöningsbelopp samt det antal år, som bör förflyta från det tjänsteman tillträtt visst avlöningsbelopp, intill dess han kan komma i åtnjutande av det närmast högre.

	Kronor	år	Kronor	år	Kronor	år	Kronor	år	Kronor
Postsparbanksdirektör och chef	—	—	—	—	—	—	—	—	9,000
Kamrerare och sekreterare	—	—	—	—	6,000	3	6,500	3	7,000
Förste aktuarie	—	—	5,000	3	5,500	3	6,000	3	6,500
Registrator och aktuarie; revisor	—	—	4,200	3	4,600	3	5,000	3	5,500
Kassör	—	—	4,200	3	4,600	3	5,000	3	5,500
Bokhållare	1,800	2	2,000	2	2,200	2	2,400	2	—
Kontorsskrivare, kvinna ¹⁾	2,600	3	2,900	3	3,200	3	3,500	3	3,800
Skrivbiträde, kvinna	—	—	1,500	3	1,700	3	1,900	3	2,100
Vaktmästare ²⁾	1,140	3	1,260	3	1,380	3	1,500	3	1,650

¹⁾ Till var och en av högst 7 kontorsskrivare, som förordnas att utöva förmanskap, må utgå särskilt arvode med 15 kronor i månaden, vilket belopp anses tillhöra tjänstgöringspenningarna.

²⁾ Förste vaktmästare åtnjuter särskilt arvode av 200 kronor om året, vilket arvode hänföres till tjänstgöringspenningar. Därest vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad med belysning och uppvärming samt i övrigt erforderligt bränsle, skall, så länge denna förmån kvarstår, å lönen avdragas 300 kronor årligen. Sådant avdrag föranleder dock ej minskning av pensionsunderlaget.

Förestående avlöningsbelopp fördelas på följande sätt i lön och tjänstgöringspenningar:

	Lön	Tjänstgöringspenningar	Summa avlöning
	kronor	kronor	kronor
	5,600	3,400	9,000
	4,600	2,400	7,000
	4,300	2,200	6,500
	4,000	2,000	6,000
	3,700	1,800	5,500
	3,400	1,600	5,000
	3,100	1,500	4,600
	2,900	1,300	4,200
	2,700	1,100	3,800
	2,550	950	3,500
Manliga tjänstemän	2,400	800	3,200
	2,175	725	2,900
	1,950	650	2,600
	1,800	600	2,400
	1,650	550	2,200
	1,500	500	2,000
	1,350	450	1,800
	1,240	410	1,650
	1,125	375	1,500
	1,040	340	1,380
	945	315	1,260
	855	285	1,140
	1,575	525	2,100
	1,425	475	1,900
	1,275	425	1,700
Kvinnliga tjänstemän	1,100	550	1,650
	1,125	375	1,500
	900	550	1,450
	700	550	1,250

Med fast avlöning förstås i detta reglemente lön och tjänstgöringspenningar enligt förestående lönestat samt med avlöning den fasta avlöningen jämte ortstillägg och arvode.

§ 2.

För åtnjutande av den i stat uppförda avlöning och förhöjning därav efter viss tid gälla, med undantag för ordföranden och de tre särskilda ledamöterna i styrelsen för postsparbanken, följande allmänna bestämmelser.

1. Tjänsteman är underkastad såväl föreskrifterna i vederbörande instruktion som ock den utvidgade eller ändrade tjänstgöring eller den

förflyttning till annan befattning vid postsparbanken eller till befattning inom postverket, som kan varda honom i behörig ordning ålagd, dock utan minskning i den honom vid förflyttningen tillkommande fasta avlöning.

2. Med ordinarie befattning vid postsparbanken må icke förenas annan tjänst å rikets, riksdagens eller kommuns stat.

Ej heller må med sådan befattning förenas vare sig uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag, eller befattning såsom tjänsteman i sådant verk eller bolag eller annan tjänstebefattning av vad slag som helst, så framt ej, vad angår postsparbanksdirektören, Kungl. Maj:t och, vad angår innehavare av annan befattning, styrelsen för postsparbanken uppå därom gjord framställning och efter prövning, att ifrågavarande uppdrag eller tjänstebefattning ej må anses inverka hinderligt för fullgörandet av tjänstgöringen vid postsparbanken, finner uppdraget eller befattningen kunna få tills vidare mottagas och bibehållas.

3. Tjänsteman äger uppbära oavkortad avlöning icke blott för den tid, han verkligen tjänstgjort å egen eller annan befattning, utan även för den tid, varunder han åtnjutit semester eller vilken han på uppdrag av styrelsen för postsparbanken använt för att utom sin tjänstgöringsort göra iakttagelser i tjänsten eller som åtgått för fullgörande av de skyldigheter, vilka ålegat honom såsom fullmäktig eller revisor vid civilstatens änke- och pupillkassa.

Tjänsteman, som av sjukdom hindras att förrätta sin befattning, äger uppbära hela lönen samt ortstillägg.

Tjänsteman, som blivit oförmögen till tjänstgöring i följd av kroppsskada, ådragen under tjänstutövning, eller som förbjudits tjänstgöra till förekommande av smittofara på grund av annans sjukdom, äger att, efter styrelsens beprövande, uppbära avlöningen oavkortad under högst sex månader. Efter denna tid utgår avlöningen med belopp, som bestämmes av Kungl. Maj:t.

4. Den, som av annan anledning, än som i mom. 3 omförmäles, åtnjuter ledighet eller är hindrad att bestrida sin befattning, kan förpliktas att — förutom tjänstgöringspenningar samt sådant arvode, som hänföres till tjänstgöringspenningar — av lönen och ortstillägg avstå så mycket, som, utöver vad vikarien i övrigt äger uppbära, erfordras för befattningens uppehållande eller eljest prövas skäligt.

5. För erhållande av avlöningsförhöjning gälla såsom allmänna villkor,

att tjänsteman under mer än fyra femtedelar av den tjänstetid, som erfordras för att vinna avlöningsförhöjning, med gott vitsord bestritt sin egen eller, på grund av förordnande, annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag, dock att härvid icke må föras honom till last den tid, han åtnjutit semester eller annan tjänstledighet med oavkortad avlöning eller fullgjort värnplikt, samt

att tjänsteman icke redan uppnått den levnadsålder, vid vilken han är skyldig att avgå från tjänsten.

Avlöningsförhöjning tillträdes vid början av kalenderåret näst efter det, varunder den stadgade tjänstaldern blivit uppnådd, därest ej annorlunda föranledes av vunnen befordran enligt efterföljande bestämmelser.

Vid befordran tillträder tjänsteman lägsta fasta avlöningen i den grupp, till vilken befordran äger rum, därest han antingen från tillträddandet av den nya tjänsten skulle ägt uppbära lägre fast avlöning i den tjänst, varifrån befordran skett, eller ock icke innehar ordinarie tjänst. Eljest äger han tillträda den fasta avlöning, som enligt § 1 närmast överstiger det belopp, han från tiden för den nya tjänstens tillträddande varit berättigad att i den tjänst, från vilken befordran ägt rum, uppbära i fast avlöning.

Därjämte äger tjänsteman, såvida han icke redan samtidigt med tillträddandet av den nya tjänsten intjänat avlöningsförhöjning genom ålderstillägg i vid befordringen innehavd tjänst, att i fråga om avlöningsförhöjning i den nya tjänsten räkna sig till godo den tid intill tre kalenderår, varunder han innehafvt det fasta avlöningsbelopp, som enligt § 1 är närmast lägre än det fasta avlöningsbelopp, befordringen för honom medfört.

6. Därest tjänsteman efter egen ansökning förflyttas från en befattning till en annan, vars fasta slutavlöning är lägre, äger han bekomma samma fasta avlöning, som han skulle hava uppburit, om han kvarstått i den förra befattningen, med iakttagande dock att högre fast avlöning än den för den nya befattningen bestämda fasta slutavlöning icke utgår.

Ordinarie tjänsteman, som i behörig ordning förflyttas från befattning i postverket till befattning vid postsparbanken, äger att för åtnjutande av förhöjning i avlöningen samt för bekommande av semester tillgodoräkna sig den tid, han före förflyttningen varit i det förra verket anställd såsom ordinarie innehavare av tjänst, motsvarande den, till vilken förflyttningen äger rum.

§ 3.

1. Tjänsteman skall, om han därtill förordnas, vara skyldig att under sammanlagt högst tre månader av ett och samma kalenderår bestrida högre befattning.

2. Erfordras vikarie för tjänsteman i följd av tjänsteresa, semester eller uppdrag såsom fullmäktig eller revisor vid civilstatens änke- och pupillkassa, äger den vikarierande att liksom ock annan i succession efter honom åtnjuta allenast den honom eljest tillkommande avlöning.

3. Erfordras vikarie för tjänsteman av annan anledning, äger den vikarierande, utöver egen avlöning, uppbära skillnaden mellan tjänstgöringspenningarna i lägsta lönegraden för, å ena sidan, den högre befattning, som uppehålls, och, å andra sidan, den vikarierandes egen befattning, dock med iakttagande, därest vikariatsförordnandet kommer att fortgå under längre tid än tre månader, att den vikarierandes sammanlagda avlöning under den överskjutande tiden ej må överstiga vad han såsom ordinarie å den högre befattningen skulle äga uppbära.

Skrivbiträde, som förordnas som kontorsskrivare, skall därunder åtnjuta den biträdet eljest tillkommande avlöning.

Därest postsparbanksdirektören för handläggning av särskilda ärenden är under några få, högst fyra dagar, hindrad att sköta sin befattning, skall annan tjänsteman vid postsparbanken vara pliktig att utan särskild ersättning sköta de till postsparbanksdirektörsbefattningen hörande löpande göromål.

§ 4.

Tjänsteman, som på förordnande förvaltar ledig tjänst, äger att, likasom ock vikarie i succession efter honom, under tiden åtnjuta fast avlöning till samma belopp, som han skulle hava uppburit å sin egen tjänst, samt dessutom skillnaden mellan tjänstgöringspenningarna i lägsta lönegraden för, å ena sidan, den högre befattning, som uppehålls, och, å andra sidan, den vikarierandes egen befattning; dock må för den tid, vikariatsförordnandet kommer att räcka utöver tre månader, den vikarierandes sammanlagda avlöning ej överstiga vad han såsom ordinarie å den högre befattningen skulle äga uppbära.

Skrivbiträde, som förordnas såsom kontorsskrivare, skall emellertid därunder åtnjuta allenast den biträdet eljest tillkommande avlöning.

Extra tjänsteman äger att under uppdrag, varom i denna paragraf är fråga, uppbära avlöning i lägsta graden å den tjänst, som han uppehåller.

§ 5.

Vid avgång från tjänsten till följd av avskedstagande, entledigande eller dödsfall utgår lönen samt ortstillägget till månadens slut.

Avlider vid postsparbanken anställd person, som innehar befattning, vilken icke är uppförd å ordinarie stat, må, därest och i den mån styrelsen så prövar skäligt, den för honom bestämda avlöningen utgå till månadens slut.

Avlider tjänsteman, vare sig ordinarie eller extra, i följd av olycks-händelse, timad under tjänsteutövning, må ett belopp, motsvarande den avlidnes fasta avlöning respektive arvode för en månad, såsom begravningshjälp tilldelas hans dödsbo.

§ 6.

Avhåller sig tjänsteman från tjänstgöring utan att hava i vederbörlig ordning erhållit tjänstledighet eller kunna styrka giltigt förfall, må han under tiden ej åtnjuta någon avlöning. Varder tjänsteman avstängd från tjänstgöring eller tagen i häkte, skall under tiden den del av hans avlöning, som prövas icke böra användas till befattningens uppehållande, innehållas, såvida ej styrelsen för postsparbanken finner skäligt låta honom uppbära något därav.

§ 7.

Ortstillägg utgår till bokhållare och kontorsskrivare med femton procent av den fasta avlöningen, dock högst 450 kronor till bokhållare och 225 kronor till kontorsskrivare, samt till skrivbiträde med 150 kronor, allt för år räknat.

Ortstillägg anses såsom lön men medför icke höjning av pensionsunderlaget.

§ 8.

Felräkningspenningar tillkomma kassören med 300 kronor och utgå alltid till den, som bestrider tjänsten.

§ 9.

Anmärkningsprovision tillkommer tjänsteman vid postsparbanken, enligt de närmare grunder, Kungl. Maj:t bestämmer, med högst femton procent å varje belopp, som på grund av anmärkning, gjord av sådan tjänsteman, antingen såsom ej upptaget till redovisning eller såsom obehörigen krediterat inflyter till postsparbanken och utan anmärkningens framställande ej skulle hava kommit banken till godo, eller såsom för högt debiterat eller för lågt krediterat, återgäldas till vederbörande.

§ 10.

Uniformspersedlar in natura eller beklädnadsersättning till visst belopp må tilldelas vaktmästare, ordinarie och extra, enligt bestämmelser, som utfärdas av postsparbanksstyrelsen.

§ 11.

Vid sjukdom eller kroppsskada lämnas, enligt de närmare föreskrifter, Kungl. Maj:t meddelar, kostnadsfri läkarvård samt, efter läkares skriftliga ordination, jämväl medikamenter åt ordinarie vaktmästare ävensom åt extra ordinarie vaktmästare i fall, då han ådragit sig sjukdomen eller kroppsskadan under tid, då han varit i tjänstgöring använd.

Sådan förmån må dock icke i något fall tillkomma vaktmästares familj.

§ 12.

Vid tjänsteresa inom riket utgår resekostnads- och traktamentsersättning enligt resereglementet, därest icke för vissa slag av tjänsteresor andra föreskrifter eller bestämmelser om lägre ersättningsberäkning meddelats.

§ 13.

Tjänsteman äger årligen, när sådant utan hinder för göromålens behöriga gång kan ske, åtnjuta semester, postsparbanksdirektören, kamreraren och sekreteraren samt förste aktuarien under 45 dagar, övriga

tjänstemän 30 dagar med undantag av vaktmästare, vilka under angivna förutsättning äga åtnjuta semester under 15 dagar.

Tjänsteman, som har sig anförtrodd uppbörd eller kontroll å uppbörd, är pliktig att å tid av året, som bestämmes av styrelsen för postsparbanken, begagna sig av semester.

§ 14.

Grunderna för avlöningen till extra tjänstemän bestämmas av Kungl. Maj:t.

§ 15.

I fråga om skyldighet för tjänsteman att avgå från tjänsten mot åtnjutande av pension gäller vad i lagen angående civila tjänstinhavares rätt till pension stadgas, varvid för vaktmästare vid postsparbanken skall gälla ett pensionsunderlag av 1,000 kronor.

§ 16.

Tjänstemännen vid postsparbanken tillsättas genom konstitutorial, vilket skall anses innebära, att tjänsteman kan i administrativ väg avsättas från sin befattning på grund av fel eller försummelse i tjänsten.

§ 17.

Envar, som den dag, då detta avlöningsreglemente träder i kraft, eller senare tillträder befattning såsom tjänsteman vid postsparbanken, är pliktig att underkasta sig reglementets villkor och bestämmelser, ävensom, i händelse han varder förflyttad till befattning inom postverket, jämväl de villkor och bestämmelser, som äro eller varda intagna i avlöningsreglementet för tjänstemän vid postverket.

Detta avlöningsreglemente skall lända till efterrättelse från och med den 1 januari 1915.

Särskilda bestämmelser.

§ 1.

För de i denna paragraf omförmälda tjänstemän, som vid 1911 års slut, på grund av fasta förordnanden, innehaft i enlighet med Kungl. Maj:ts särskilda beslut inrättade befattningar vid postsparbanken och vilka med 1912 års ingång tillträtt någon av de i denna paragraf omförmälda befattningar å sistnämnda års stat, skola i avseende å beloppet av begynnelseavlöningen vid sådant tillträde samt avlöningsförhöjning tillämpas följande i paragrafen intagna särskilda bestämmelser.

1. Ifrågavarande tjänstemän anses hava varit indelade i följande grupper:

första gruppen kamreraren och sekreteraren;

andra gruppen kassören, registratorn, aktuarien, revisorer tillika bokhållare;

tredje gruppen förste vaktmästaren, vaktmästare.

2. Tjänsteman äger tillgodoräkna sig den tid, som förflutit sedan han tillträtt fast förordnande å innehavande befattning eller befattning tillhörande samma eller högre eller närmast lägre grupp. Följande i 1912 års stat uppförda befattningar anses vid sådan beräkning vara fördelade på förenämnda grupper sålunda, att

till *första gruppen* hänföras kamreraren och sekreteraren samt förste aktuarien;

till *andra gruppen* kassören, registratorn, tillika aktuarie, och revisorer; och

till *tredje gruppen* förste vaktmästaren och vaktmästare.

§ 2.

De i § 2 mom. 5 i avlöningsreglementet meddelade bestämmelser skola för tjänsteman, som befodratts under tiden efter 1912 års ingång intill dess avlöningsreglementet träder i kraft, tillämpas såsom om desamma varit gällande redan vid den tidpunkt, från vilken befodran ägt rum.

§ 3.

1. Den, som före 1909 års utgång antagits till e. o. tjänsteman i generalpoststyrelsen eller styrelsen för postsparbanken eller till e. o. post-

expeditör, eller som före nämnda tidpunkt antagits till extra biträde i postverket och efter sådant antagande blivit e. o. postexpeditör eller som vid nämnda års utgång hade fast anställning hos generalpoststyrelsen eller i postsparbanksbyrån såsom amanuens eller annat biträde, må, i den mån postsparbanksstyrelsen finner honom eller henne böra komma i åtnjutande av en dylik förmån, i fråga om begynnelseavlönning och avlöningsförhöjning såsom bokhållare respektive kontorsskrivare räkna sig tillgodo så stor del av tiden för tjänstgöringen såsom respektive e. o. tjänsteman eller e. o. postexpeditör, extra biträde, amanuens eller annat biträde, som överskjuter fem år; och äger manlig tjänsteman att vid sådan beräkning utgå från 2,200 kronor såsom lägsta avlöning. Manlig e. o. tjänsteman hos styrelsen för postsparbanken eller extra postexpeditör, som i sådan egenskap anstälts under något av åren 1910, 1911, 1912 eller 1913 må såsom bokhållare tillgodonjuta en begynnelseavlönning av 2,000 kronor.

2. I fråga om löneförhöjning genom ålderstillägg ävensom rörande avlöningsfyllnad i visst fall till kvinnligt biträde gäller vad därom särskilt stadgats i nädiga kungörelsen den 10 juni 1912 angående allmänna villkor och bestämmelser att gälla för å postsparbankens stat uppförda biträdesbefattningar.

§ 4.

Tjänsteman, som vid 1914 års utgång innehar befattning å 1914 års stat för postsparbanken och som icke vill underkasta sig den nya avlöningsstaten samt de i avlöningsreglementet meddelade villkor och bestämmelser, skall därom före nämnda års slut hos styrelsen för postsparbanken göra anmälan. Till tjänsteman, som före berörda tidpunkt gjort dylik anmälan, skola avlöningsförmåner utgå enligt för honom förut gällande grunder.

Avlöningsförhöjning på grund av förestående särskilda bestämmelser må icke tillträdas förr än tidigast från och med år 1915.

Utgiftsstat för postsparbanken, att tillämpas från och med den 1 januari 1915.

	Kronor	Kronor	Kronor
A) Avlöningar och understöd:			
<i>Ordinarie löner och tjänstgöringspenningar.</i>			
Generalpostdirektören såsom ordförande i styrelsen för postsparbanken	2,000	—	—
3 ledamöter i styrelsen, vardera 600 kronor	1,800	—	—
Postsparbanksdirektören och chefen för postsparbanken	9,000	—	—
1 kamrerare och sekreterare (6,000—7,000 kronor) förslagsvis	7,000	—	—
1 förste aktuarie ..... (5,000—6,500 >) >	6,500	—	—
1 kassör ..... (4,200—5,500 >) >	5,500	—	—
1 registrator och aktuarie (4,200—5,500 >) >	5,500	—	—
4 revisorer ..... (4,200—5,500 ») »	22,000	—	—
7 bokhållare ..... (1,800—3,800 ») »	20,600	—	—
35 kontorsskrivare ..... (1,500—2,100 ») »	73,500	—	—
18 skrivbiträden..... (1,250—1,650 ») »	29,700	—	—
5 vaktmästare ..... (1,140—1,650 ») »	7,320	190,420	—
Kassören, felräkningspenningar	—	300	—
Särskilda arvoden å 180 kronor åt en var av 7 kontorsskrivare, tillhopa	—	1,260	—
Förste vaktmästare, arvode	—	200	—
Ortstillägg..... förslagsvis	—	13,515	—
Arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning m. m. >	—	72,000	—
Understöd åt f. d. extra biträdet Sofia Ulrika Malm	600	—	—
> > > > > Adelaide Charlotta Ljungh ...	640	1,240	278,935
B) Omkostnader:			
(Förslagsanslag)			
Ersättning till befattningshavare hos generalpoststyrelsen och vid postverkets lokalförvaltningar för handläggning av postsparbanks- göromål	—	35,000	—
Expenser och diverse utgifter	—	40,000	75,000
C) Avkortningar och restitutioner:			
(Förslagsanslag)			
			6,000
Summa	—	—	359,935